

slet ikke, hr. Egil Møller kan blive ved med at fremføre det. Er der andre, der skal have en upassende bolig, eller hvad er det for noget? At et parti kan stå her på talerstolen og påstå, at folk skal tildeles en upassende bolig, synes jeg er noget mærkværdigt sludder for at sige det rent ud. Det er jeg bange for at jeg er nødt til at sige på den måde.

Men jeg tror ikke, vi kommer længere med det i den her omgang. Vi står ret langt fra hinanden, må vi konstatere.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Egil Møller for tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Jeg tror næsten, jeg kan bekræfte hr. Keld Albrechtsen i, at vi nok ikke kommer længere i den debat, for vi er fundamentalt uenige om, hvad der måske kan være en passende bolig for disse mennesker.

Det, jeg påpegede, var, at man ikke skulle have forkromede boligløsninger, så man automatisk tiltrak endnu flere mennesker, som ikke reelt er flygtninge. Det kan jo ikke nytte noget, at man ligefrem stiller en kæmpemagnet op her i landet, der er medvirkende til, at endnu flere kommer og skal boligplaceres her i landet.

Når vi ikke har nok boliger til at tage os af vore egne, vore ældre, de yngre, de studerende, så er det da et problem, at vi hvert år tager imod så mange flygtninge, som vi gør, og giver dem et dansk statsborgerskab. Der er jo ikke tale om, at man sender folk tilbage, når der er fred i deres hjemland. Man giver dem jo næsten pr. automatik opholdstilladelse.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det kører lidt i ring for hr. Egil Møller, for nu gentager han den påstand om, at det vælter ind med flygtninge. Men jeg vil sige til hr. Egil Møller, at hvis Danmark forsøger at begrænse muligheden for at søge asyl i Danmark yderligere, så melder Danmark sig simpelt hen ud af verdenssamfundet. Så vil vi ikke længere kunne se svenskerne og tyskerne i øjnene, for de synes i forvejen, at vi er nede på en så uanstændig restriktiv politik i forhold til, hvilke byrder de påtager sig for at løse flygtningeproblemet.

Så det, hr. Egil Møller i realiteten foreslår, er, at Danmark skal melde sig ud af verdenssamfundet og isolere sig som en ø med regler, der

strider direkte mod international lov og ret. Det er ikke holdbart, men det bekymrer åbenbart ikke hr. Egil Møller, at han begiver sig ud i rollen som international lovbrøder og vil have Danmark ud på den galej. Det bekymrer ham åbenbart ikke, men det hænger altså ikke sammen.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Kim Behnke som ordfører.

Kim Behnke (UP):

Jeg tror, at vi alle kan være enige om, og det er også det, der er gået igennem de fleste ordførertaler, at det vigtigste, der kan ske for vores byer, store som små, er, at udbudet af boliger, udbudet af erhvervslejemål, udbudet af butikkslejemål osv. bliver større. Der er den meget simple sammenhæng i tingene, at udbud og efterspørgsel jo nu engang afspejles i prisen, og der er det min opfattelse, at mange kommuner selv er skyld i, at de er havnet i den situation, som vi oplever i øjeblikket. Lad mig give et par eksempler.

For en håndfuld år siden havde et byggekonsortium stillet i udsigt, at en del af banegraven i Århus, som er et stort udnyttet hul i øjeblikket, ville de gerne overdække og bebygge. Der skulle indrettes butiksfaciliteter, kontorlejemål og såmænd også boliglejemål, hvilket der er stort behov for i indre by af Århus.

Forslaget kom til behandling i byrådet. Byrådet stillede imidlertid krav om, at en langt større procentdel af boligerne skulle være almennyttige boliger og ikke ejerlejligheder. Resultatet var, at konsortiet bag det sagde: Under de forudsætninger kan vi altså ikke få det til at hænge sammen. I dag står banegraven stadig væk som et stort hul midt i byen og er ikke overdækket, og i dag er det stadig væk sådan, at folk har problemer med at finde en bolig i Århusområdet. De, der finder en bolig, er dem, der er i stand til at betale. De studerende, der får tag og ikke et telt over hovedet, er dem, hvis forældre 5 år tidligere har købt en ejerlejlighed i Århusområdet.

Det synes jeg er en udvikling, som vi skal have vendt, og derfor må den første betingelse være, at man fra regeringens side, fra by- og boligministerens side er langt mere optaget af de procedurer, som forhindrer etablering af erhvervslejemål, af boliger og også af butikkslejemål.

Når man brokker sig over, at prisen for kvadratmeterne både for erhvervslejemål og butikkslejemål også er steget markant i byerne de senere år, er der jo den sammenhæng i det, at hver